DÉPOT LÉGAL
LE DIRECTEUR GÉRANT:
Võ phi Hùng, cựu HS Petrus Ký, 67-74, tặng cho Quán Ven Đường

NĂM THỨ TÁM SỐ 752 MỖI SỐ NĂM XU 甲戌年十一月初九日 NGÀY THỨ BẢY 15 DÉCEMBRE 1934

GIÁ BÁN

ĐÔNG-PHÁP		NGOẠI-QUỐC
Một năm	5$00	9$00
Sáu tháng	2.80	4.80
Ba tháng	1.50	2.50

Mua báo phải trả tiền trước.
Thơ và mandat gởi cho M. TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN. — Ai đăng quảng-cáo, việc riêng, xin thương nghị trước.

TIẾNG-DÂN 聲民

La Voix du Peuple

Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút HUỲNH-THÚC-KHÁNG
Quản-lý TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

BÁO-QUÁN
[illegible], đường Đông-Ba, Huế
Giây-thép nói: số [illegible]
Giây-thép: TIENGDAN HUẾ

Nước có nguồn, cây có gốc; sự học cũng thế.

PHẢI HỌC CHỖ GỐC

Học tàng lang không ích gì

Trong sách xưa phương Đông, có chép những chuyện thần tiên, phô rằng tiên có phép mầu nhiệm luyện sắt đá hóa thành vàng. Mà chính bên phương Tây ngày xưa cũng có phái tin rằng có thứ đá động đến vật gì thì vật ấy hóa vàng (pierre philosophale). Chuyện ấy chả biết có không, nhưng trên đời đã có lắm người mê tin.

Tương truyền có người nọ vào núi học tiên đã lâu năm, cũng học được một ít phép tu luyện xằng. Khi từ thầy về, ông thầy cầm cái gậy chỉ vào những đống đá, đều hóa ra vàng cả, bảo người học trò, có muốn bao nhiêu thì tha hồ lấy về mà xài. Học trò thưa:

— Xin thầy cho tôi cái gậy này mà truyền phép chỉ cho tôi, chớ tôi không cần vàng.

Chuyện này vẫn là chuyện ngụ ngôn, song chúng ta đáng phục chỗ đích kiến của anh học trò kia: vàng dầu nhiều mà đem về xài, tất có ngày hết. Duy có cái gậy thần thông và cái phép mầu nhiệm «chỉ đá hóa vàng» thì mới là có gốc, dùng hoài mà không hết được, vì thế nên anh ta không ham vàng mà cốt cần cái gậy qui báu đó.

Ký giả thuật chuyện trên, là có ý muốn bắt cầu sang chuyện «Âu hóa» mà chứng vào công cuộc nước Tàu và nước Nhật.

Người Tàu Âu hóa không muộn hơn nước Nhật, họ cũng học người Tây, song thấy người Tây có cái gì, thì cong lưng mua về, bao nhiêu hình thức văn minh của Âu Mỹ, họ đều xài đến cả, nhưng không tìm đến chỗ gốc cái học văn minh Tây là thế nào, mà chỉ xài đồ Tây, cũng như anh học tiên, cứ mang vàng về xài, xài hết là trơ ra.

Trái lại, người Nhật cũng học Tây, song phần tìm đến chỗ gốc, nào học thuyết, nào luật lệ, nào chánh thể, cho đến triết học, khoa học, cứ lựa chỗ gốc mà học cho kỳ được; được phép mầu nhiệm ấy, thôi thì người Tây có cái gì là họ làm được cái ấy, không khác gì học tiên mà núm được cái gậy thần thông «chỉ đá hóa vàng» kia.

Đấy, cái học tàng lang như người Tàu thế kia, cái học có gốc như người Nhật ra thế này, đường nào nên theo, tưởng không cần ai bảo mà người có mắt tất biết tự chọn.

Còn nước Cổ Việt ta, nói đi sau bước chậm đã phần rồi, song trên vài ba mươi năm nay, ai cũng công nhận là người mình đã có chịu khuynh hướng về Âu hóa; đi khắp 3 kỳ, đến đâu cũng nghe nói học Tây, mà nếu xét ngoài hình thức, thì nào ăn mặc tân thời, tiệc rượu sâm banh, diễn văn chúc tụng, đánh vợt, khiêu vũ, cho đến trò diễn kịch, văn tiểu thuyết…chính người Tây mà đã có tiếng khen mình là hơn Tây, nói cho rõ cũng như mình thấy vàng mà cứ xài. Vậy mà nếu ai hỏi cái nguồn gốc Âu Tây sở dĩ gây nên văn minh và phú cường — tức là cái gậy hóa vàng kia — thì nào mấy ai để ý đến!

Ký giả cũng như phần đông anh em, lâu nay vẫn đua chen trong cái rừng học tàng lang đó, nhưng trải qua những trường hiệp «vãi chài xuống biển», hao công phu tốn thì giờ mà không chút hiệu quả gì. Ăn năn thì sự muộn rồi, song «muộn còn hơn không» nên có lời trung cáo này, mong cho chỗ sai lầm kia, sau này ít kẻ chồng dấu mà lo dìu dắc nhau lên con đường chính chắng.

Nước có nguồn, cây có gốc, sự học cũng thế. Ai nói Tây học có nên lưu ý chỗ ấy không?

Ngạc-Ngạc-Sanh

CHUYỆN ĐỜI

Đĩa nấm xào với ve thuốc xổ

Người xưa có nói «nhà nghèo mới biết con thảo, đời loạn mới rõ tôi ngay».

Mà thật vậy.

Một nhà giàu có, trong nhà, không thiếu thứ chi, không nói cơm ngày ba bữa khỏi phải lo, mà hở ra cần đến đều gì thì đã có đầy tớ trai, đầy tớ gái; hơi sơ da ốm mình là đã có thầy lang đến chẩn mạch… đối với một nhà như vậy, trừ khi có trường hợp bất thường, hoặc tai họa xảy ra thì không nói, nhưng nói về chuyện thường thì con nhà ấy khó mà tỏ lòng bất hiếu; mà nói rằng có hiếu, người ngoài cũng không biết cái hiếu ấy ở chỗ nào. Đến như đối với một nhà nghèo, ăn bữa mai phải lo bữa tối, mà con cái nhà ấy phải vất vả đêm ngày để nuôi cha già mẹ yếu; hoặc cha mẹ có rắt mà đau xuống thì con cái nhà ấy phải nhịn ăn nhịn mặc để lo chạy thuốc thang… như vậy mới thật gọi là hiếu.

Cũng như một nước thái bình vô sự, các quan áo mão xuê xoang, ông nào ông nấy cũng đến tháng lãnh bổng, cũng chờ kỳ mà thăng trật, thì ông nào ông nào cũng trung cũng trực như nhau. Tất phải có một cuộc biến động ở triều đình, phải có một cuộc thay chủ đổi chợ, hoặc ở vào một cảnh ngộ đảng đau đáng tải đầy những chuyện thảm mục thương tâm, thì mới rõ được ai là người có tâm huyết, có thể vì nước quên mình; ai là phường coi gió bỏ buồm, nhân «nước đục thả lưới câu» để đạt đến cái mồi vinh hoa phú quí…

— Ồ, cái đầu đề «đĩa nấm xào…», kia mà!

— Phải, tôi xin lỗi, vì nói sai với đầu đề, nhưng cũng vì nghĩ đến cái đầu đề ấy mà tôi mới nhớ đến câu «gia bần tri hiếu tử, quốc loạn thức trung thần» mà tôi vừa cắt nghĩa ở trên đó. Nhưng nói là nói vậy, chớ đừng có hiểu lầm rằng hễ nhà giàu thì không có con thảo, mà nước trị thì không có tôi ngay đâu; cốt cổ nhân họ nói là nói những hạng con thảo tôi ngay là khó trông thấy ở những trường hợp nhà giàu nước trị.

Chuyện nhà chuyện nước…được rồi. Nhưng ở giữa chuyện nhà chuyện nước còn biết bao nhiêu chuyện khác cũng tương tợ: chuyện của tất cả mọi người có thể vì một cớ gì mà dâng dính với nhau. Anh A với anh B buôn bán ở kề nhau, trong hồi thạnh vượng của anh B, anh A bữa nay đến thăm, bữa mai làm cơm đãi. Ngày kia anh B bị tố, anh A đi ngang qua cửa không thèm chào!… Chị Giáp với chị Ất, chị em thân thiết, thư từ qua lại, mỗi khi gặp nhau là chuyện vãn cho đến tàn canh; một ngày kia, chị Giáp vì tình nghi bị bắt, chị Ất đi làm gặp họ giải bạn đi giữa đường,… lờ!

Lạc nhân quá cảm xúc mà nói nhiều, bây giờ hãy kể chuyện «đĩa nấm xào, và ve thuốc xổ».

Ở tại một trại của ông nhà quê nọ trên một tỉnh miền thượng du Bắc kỳ, có hai gã thanh niên đến xin ở trọ. Trai gả kể công việc lớn lao của mình, nhưng chí cao chưa toại, nay giữa chừng bị bước gian truân, phải tìm chỗ nương nấu qua ngày. Ông chủ trại, người có hằng sản mà vẫn có hằng tâm, nên nhận lời ngay. Hai gả nói họ tuy không phải anh em ruột thịt một lòng, nhưng họ vẫn thề nhau đồng sanh đồng tử….Ông chủ trại cười mà không nói chi.

Một bữa kia nhằm tiếc mùa đông trời lạnh, ở miền núi thường có nấm. Ông bảo người nhà làm độc chiếc một món nấm xào dọn cơm bữa ấy. Nhưng ông lại đi có việc, dặn hai gã thanh niên ở nhà cứ việc ăn cơm. Món ăn lạ miệng, hai gả ăn hết ráo. Đến khi ông chủ về, ông tỏ bộ kinh hoảng mà thuật chuyện rằng bao nhiêu nấm mua của người khi mai — tức nấm 2 gả đã ăn — toàn là độc hết, hiện trong làng đã có 3 người ăn sớm, mới vừa chết …Hai gả tái mặt! Ông lại nói hiện nay nhà thương không có, thầy thuốc bắc cũng không, …ông chỉ có một ve thuốc xổ vừa đủ một người dùng; vậy trong 2 gả nếu một người nhường cho người khác uống thì tốt hơn là để phải 2 người cùng chết…

Ông nói rồi lấy ve thuốc xổ để trên bàn. Hai gả thanh niên ngó nhau, mới đầu còn thuyết lý, ai cũng nói mình sống còn làm được nhiều việc hơn…; đến sau người nào cũng không chịu nghe người nào, thành hai người đều xông lại đánh lấy ve thuốc …Một cuộc ẩu đả, ve thuốc rơi, bể tan!

Ông chủ ở nhà trên bước xuống nói:

— Không hề gì đâu….Tôi nói phỉnh hai cậu đó, nấm không độc gì hết. Nhưng kể từ ngày nay, xin hai cậu đừng ở trong nhà tôi nữa.

Lạc-nhân

Kế hoạch quốc phòng của Phi-luật-Tân

(14 năm sau sẽ hoàn toàn độc lập)

Ở Mả-nê-Lát (Manille, thủ đô quần đảo Phi-luật-Tân), ngày 26-11 có tin rằng:

Người Phi-luật-Tân liệu trước rằng không bao lâu nữa sẽ lập một chánh-phủ cọng-hòa hoàn toàn độc lập, nên hiện nay đương trù định kế hoạch quốc phòng dặng dự bị sau thiệt hành đã có bảo chướng vững vàng.

Ngày 8-11- vừa rồi, Chế hiến hội nghị đã thông quá cái án lập quốc phòng cuộc và tăng gia đội cảnh sát hàng không để làm cơ sở cho lục quân sau này. Kế hoạch ấy Phi đảo Tổng đốc đã tiếp thọ, đợi phê chuẩn tức làm thành pháp luật. Hiện họ đã qui định phái học sanh sang các trường quân bị nước Mỹ học, học lục quân, học hàng không v. v.. Án này định kế hoạch là 14 năm, kinh phí 2oo vạn, dự định đến kỳ độc lập, quân quan có quân sự học thức được 420 người, đặng thống suất quân đội.

Ngoài ra như trình tập đội và đội trưởng, đội viên bổ sung, cọng có 65o người, riêng cảnh sát có 6ooo người. Lại định đóng 1o chiếc tàu bay và 120 phi hành viên, khoản phí đã trù định hẳn hòi.

Qui mô vĩ đại đã ghê chưa! Ai bảo Phi luật Tân là nước nhỏ? Ai bảo dân Phi luật Tân là hèn?

Kỳ hạn 14 năm mà nay họ đã sắp đặt một cách sẵn sàng như là nước có chủ quyền vậy. Vậy người Mỹ không lo ngại gì sao?

Văn sở văn

ÔNG GANDHI VỚI PHÓ-VƯƠNG ẤN-ĐỘ

Delhi, 5 Déc. — Ông Gandhi và Phó-vương Ấn-độ lại xung đột nữa, vì Phó vương cấm ông Gandhi không được đi cổ động ở Peshawar,

. . . .

Ông Gandhi đến Peshawar để cổ động cải tổ các làng.

Tên phu bị đá chết giấc

Ngày 2-12-34, tại cây số 20 trên con đường Hanoi — Thái-bình, một người trai trẻ đá tên phu vận tải chết giấc.

Tên bạc mạng này quán làng Tây quả, tỉnh Hà đông, tên là Bưởi, vì nghèo cực, nên sang ở Nị (Đa phúc) tóm góp vốn liếng mua được 1 chiếc xe và 1 con ngựa, làm nghề chuyên chở.

Ngày ấy về đến cây số 20, thì đàng sau có chiếc xe hơi của cặp vợ chồng trẻ tuổi ù ù chạy tới, tiếng còi inh ỏi. Xe vụt qua, trong đám bụi tối mắt có chiếc mủ nỉ rơi xuống đất. Bưởi lượm. Ngờ đâu đàng kia, chiếc xe hơi dừng lại, người trai trẻ xông lại đánh đá Bưởi như tử; Bưởi ngả sụp, thở hoi hóp một chốc rồi nín thở! Còn người trai lên xe đông thẳng.

Quan trên đã mở cuộc điều tra. Vì lượm cái mủ nỉ mà bị đá chết, thảm là dường nào!

TREO MỘT CÁI GƯƠNG

CHO NHỮNG AI TIN THẦY ĐỊA VÀ MỒ MẢ

(Dời lén mả cha nơi long mạch, bị đánh như tử)

« Thầy địa xưa nay nói dọc hay,
Chỉ Nam chỉ Bắc chỉ Đông Tây.
Trong non có đất Công Hầu hẳn,
Sao chẳng tìm chôn mả tổ thầy? »

(Phong thủy tiên sanh cuồng thuyết không,
Chỉ Nam chỉ Bắc chỉ Tây Đông.
Sơn trung nhược hữu Công Hầu địa,
Hà bất sưu tầm táng nải ông.)

Bài thi trên, chúng ta thường nghe nhiều người đọc, nhạo mấy thầy địa đi khắp mọi nơi bán đất không khó dễ lấy tiền người, mà có những chỗ đất giá rất đắt, tức là những huyệt mả chôn xương mà họ phô rằng long mạch, phát quí phát phú vậy.

Bài thi vắn vắn bốn câu, mà tham với phép luận lý thì tiền đề và đoán án rất xác, không ai đem lẽ gì cải biện được; không chỉ đánh đổ lòng mê tin «mả tốt mả xấu» của những người mê tin, lại đánh đổ cả bao nhiêu lời lẽ trong những pho sách «Táng-kinh» và «Tầm long điểm huyệt» này nọ.

Vậy mà người mình đọc thì nghe chơi vậy, chứ lòng mê tin cứ mê tin; cái vết in sâu trong não kia, không khi nào chùi rửa sạch được, dẫu ta ở đời khoa học xương minh này.

Mới rồi ở Bắc kỳ có xảy ra một chuyện thầy địa lén dời mả cha vào đất nọ, bị trận đòn dữ dội, đáng một chương cuo bài thi trên, (dưới đây trích theo tin *Đông-Pháp*):

«Ở cạnh đồng làng Thịnh-đức (Hà đông) có một cái mô đất tục gọi là «mô con ngựa». ở đó có 6, 7 ngôi mả đã lâu đời mà người ta đồn là con cháu phát đạt cả, lại nói nếu nhà nào có đại phúc mà táng trúng vào huyệt «con ngựa» thì con cháu làm đến Công Hầu, Khanh Tướng nữa kia.

« Lưu bá Liên, người làng ấy, đã sang Tàu học từ thở bé, nay trở về nhà, có lẽ nghề đã tinh thông, làm thầy địa lý xem đất trong hạt đã lẫy lừng tiếng giỏi. Chả lẽ làm phúc người mà không tìm được cho nhà mình một ngôi tốt? nhưng ngặt vì trong làng, trừ đất «mô con ngựa», không có chỗ nào qui hơn nữa.

«Lưu bá Liên nghĩ thế, và chực có cơ hội là thi hành. Một đêm trong đầu tuần tháng 12 đây, độ 2 giờ khuya, y xách cuốc ra đồng đào mả cha y, hốt cốt vào trong một cái vại con, trên đậy nắp, vác đến chỗ «mô con ngựa», một mình loay quoay đào huyệt….

Chẳng may, chỗ y đào lại gần mả tổ của Lưu-bá-Chinh, người cùng họ. Lúc bấy giờ có em trai Lưu bá Chinh đi đồ đó đến đấy, chợt nghe có tiếng người động, tưởng là gian phi, liền chạy về làng tray hô lên. Nghe tiếng kêu giữa đêm khuya, mỗi người đều đoán là ăn cướp, kẻ dao người gậy chạy ra đồng, thôi thì tiếng tù-và xen với tiếng người reo, đèn đuốc sáng rực một góc trời; ban đầu tưởng quân cướp, cứ đánh tên Liên ngã gục nằm dưới ruộng, sau có người nhìn rỏ mặt Liên là người làng mình, thôi đánh, trói điệu về điếm làng. Liên bị thương khá.

Được tin báo, chiều hôm sau, quan huyện cùng lục sự tới nơi khám xét, tha cho Liên về phục thuốc, còn cái vại đựng hài cốt của bố y thì thân nhân đã được phép đem chôn chỗ khác…».

Xem chuyện kể trên thì ông thầy địa ấy hẳn dốc lòng tìm đất Công Hầu để chôn mả cha mình; nếu quả được như ý nguyện của thầy, con cháu phát Công phát Hầu, không phải là đánh đổ lời nhạo cho nghề mình và cho cả bạn đồng nghiệp «đeo địa-bàn bịt khăn đỏ» thuở nay sao?

Rủi đâu, trời chả chịu người, mà cái «mô con ngựa» cũng không thiêng: phúc con cháu đâu không thấy, trở bị trận đòn xiểng liểng!

Ai còn tin mồ mả, xin trông cái gương thầy Lưu bá Liên trên.

Bất vọng Tín

Lại phát kiến địa-lục mới

(Lời báo cáo của đoàn thám hiểm Mỹ)

Ở miền Tiểu-Á-Mỹ-Lợi-Gia, mới tiếp được tin vô tuyến điện của đoàn Nam-cực thám hiểm, do thiếu tướng hải quân Mỹ Bài-Đặc lãnh suất, nói:

Đoàn Thám hiểm sang xứ Trường-Cáp La-Chân, ở tàu bay trên không khám nghiệm, kết quả phát kiến một vùng cao nguyên từ dảy núi Ái Tắc Phúc Đặt kéo dài sang phía đông Nam, dảy đất này dài lắm.

Lần thăm dò này ở trên tàu bay độ 8 giờ đồng hồ, mà đi qua vùng đất mới kể có 77.694 giậm v. v….

Đất mới này có thực dân được không? Có thì giống dân hèn rủ nhau sang ở đó, có lẽ không ai tranh.

S. S.

ĐẠI-HỘI-ĐỒNG KINH-TẾ VÀ LÝ-TÀI ĐÃ HỌP

Buổi mai ngày 4 Décembre, Đại Hội đồng kinh tế và lý tài Đông pháp đã họp hội đồng thường niên tại phòng Thương-mãi Saigon.

Theo lệ thường, quan Toàn quyền có đọc bài diễn văn tỏ bày tình hình kinh tế, ngót 2 giờ đồng hồ mới xong.

Chiều lại, Hội đồng cử ban trị sự:

M. Malpuech, nghị trưởng.

MM. Nguyễn văn Vĩnh, De Lachevrotière, phó nghị trưởng.

MM. Neumann, Trần văn Khá, thơ ký.

THƠ TÍN

Cùng ông Phạm hữu Điền, Tamkỳ

Tiếp được mandat 5$ của ông trả tiền báo, xin cám ơn.

T. D.

Nhựt-bổn đối với độc quyền dầu lửa tại Mản-châu

Đông kinh — Lãnh sự Anh đã giải thích cho Tổng trưởng bộ ngoại giao Nhựt rằng sự lập độc quyền dầu lửa tại Mản châu tức là Mản châu đã trái với điều ước thừa nhận hết các điều ước mà Tàu đã ký trước; theo các điều ước này thì không khi nào tại đất Tàu hoặc bây giờ tại đất Mản châu lại cho lập độc quyền được hết.

Trong công ty độc quyền dầu lửa tại Mản châu, thì 80% số tư bổn là của người Nhựt, như vậy là trái với điều thứ ba của điều ước có chín cường quốc ký tại Hoa-thịnh-đốn, theo như điều ước đó thì nước Nhựt nhận không bao giờ kiếm riêng những độc quyền cho người công dân mình.

Có tin chắc chắn rằng Nhật không chịu đối phó một cách nào trái với sự độc lập của Mản châu, và đồng thời Nhựt khuyên Anh và Mỹ nên trực tiếp điều đình với Mản châu.

Hoa-thịnh-đốn. — Chính phủ Huê kỳ báo lời để khởi của Nhật, không chịu trực tiếp điều-đình với Mản-châu.

KHO CHUYỆN

Chuyến xe lửa tốc hành từ Tourane ra tới Thanh hóa hồi 1 giờ sáng hôm 6 - 12 - 34, có nghiến một người gác ghi (aiguilleur) tên là Khóa-Trượng.

Vừa rồi lửa phát cháy nhà thờ «Saint Thérèse» và hơn 80 gian nhà ở xóm nhà Bè (Haiphong), thiệt hại có sáu ngàn bạc.

Hôm 6-12-34, lúc 10 giờ đêm, lửa phát cháy ở xóm Đất mới Nam vang (Caoman) 100 tốp nhà lá bị hủy, 10.000$ thiệt hại.

Xóm này là xóm người Annam ở.

Hôm 30-11-34 ở Saigon có người tây thất nghiệp uống «phiến tự tử», chở tới nhà thương Galles cứu, nhưng không hiệu gì. Người tây này quê ở Corse, 42 tuổi.

Nguyên nhân tự tử chỉ vì thiếu 260$ bạc để trả tiền thuê phố mà mượn không ra.

Ngày 7-12-34 đường điện thoại giao thông San-Francisco (Mỹ) và Đông kinh (Nhựt), dài 6 ngàn cây số đã giao thông được.

Mất lần nói chuyện, 3 phút đồng hồ, giá 30 đồ-la.

> Dân Nghệ, Tịnh, Bình đang đói!
> giúp nhau cùng!
> giúp nhau cùng!
> KẺ ÍT NGƯỜI NHIỀU GỞI RA ỦY-BAN CỨU-TẾ

THẾ GIỚI THỜI ĐÀM

Lại thêm một mối rầy ở Âu-châu nữa

Ý - A XUNG ĐỘT

Ở La mã cuối tuần tháng Novembre, có tin thổ dân nước Abyssinie (nước độc lập ở đông bộ Phi châu, gần Hồng hải) xông vào sứ quán Ý, giết chết 1 người lính, 2 người bị thương; hiện nhà đương cuộc Ý đã đề khởi kháng nghị một cách nghiêm trọng, buộc chánh phủ A phải xử trí viên mãn v. v.

Hội nghị đàm phán hải quân đương lôi thôi, vấn đề đầu phiếu ở Sarre đương rắc rối, tấn kịch ám sát ở Marseille, Nam-Áo đương ác cảm với nhau, nay lại có chuyện «Ý-A xung đột» nữa, cái đời nhiều chuyện, nhứt là trên sân quốc tế, ngọn sóng này chưa tan, ngọn sóng kia đã nổi giậy, thấy mà sợ cho hai chữ hòa bình.

Trước kia năm 1895, nước A với nước Ý đã một chuyện phát sanh như thế (một binh sĩ bị giết) mà gây ra cuộc Ý - A đánh nhau. Lúc bấy giờ nước Ý chưa đứng vào hàng liệt cường mà còn vì một tên lính mà dùng đến võ lực, ngày nay nước Ý ở dưới chánh quyền Mussolini, đương hầm hầm lo khoách trương thế lực ra ngoài, há không nhân cơ hội tốt ấy mà phát triển sao? Huống trong con mắt Mussolini xem xét đã lâu, hiện tình nước Ý phía Bắc phía Tây không thể duỗi tay ra, chỉ có mặt Phi châu và Tiểu Á tế á, và nước Abyssinie chính là cái đích ở Phi châu mà nước Ý dòm ngó đã lâu nay. Vì thế nên nhiều người đoán rằng sự xung đột này có thể gây ra chuyện lớn được, nếu như Pháp và Anh mà chịu đứng ở địa vị bàng quan, không nhúng tay vào.

Về mặt bên kia, dân tộc A, tuy tự con mắt người Ý không xem là phần tử ưu tú (vì giống nòi tạp), song có cái tánh cuất đặc sắc là không sợ kẻ mạnh lại ham sự chiến đấu, sẵn lòng hy sinh vì nước. Tức như trận Ý-A chiến tranh năm 1895, nước Ý xuất đến 2 vạn hùng binh vấn tội nước A, mà một trận ở A đặc hoa, quân A đánh cho xiểng liểng. Nước A sở dĩ có nền độc lập ngày nay chính nhờ cái sức hùng chiến đó. Nước A đã nhờ võ lực mà gây được nền độc lập, ngày nay thực lực đã bền vững, có lẽ nào khoanh tay mà chịu cho nước Ý dày vò hay sao?

Vì cái lẽ đó nên chuyện xung đột này, Ý cũng dọa nạt, chớ Mussolini là một tay gian hùng, nếu không phải mưu vạn toàn, chắc bác ta còn đương thận trọng, vì đã nếm cái mùi cay đắng với A năm 1895 trước kia.

Dầu sao mặc lòng, chúng ta cũng phải nhận ngòi lửa chiến tranh ở Âu châu đã đặt sẵn mỗi nơi, có nhịp là tung ra, nên không trách chú Nhật hoành hành một mình bên Viễn đông là phải!

Khách-Quan thuật

VIỆC TRONG NƯỚC

Cuộc đấu xảo

HUẾ. — Cuộc đấu xảo do bộ Công-tác Mỹ-thuật tổ chức tại Huế, chương-trình có đại lược:

1/ Ngày 26, 27, 28 janvier đấu xảo các sản vật tại Viện Bảo-tàng.

2/ Ngày 26 Janvier đấu xảo bông, trái cây và rau tại chợ Đông-ba.

3/ Ngày 28 janvier đấu xảo trâu bò của các nhà nuôi súc vật ở Thừa-thiên, Quảng-bình, Quảng-trị, Quảng-nam và Quảng ngãi.

4/ Thi đánh vợt, đấu bóng tròn, ping-pong, có «cúp».

5/ Đua ghe thuyền ở sông Hương, có mề-day và «cúp».

Cam-nhông đâm nhầm cây

Độ 6 giờ chiều 9-12-34, chiếc cam-nhông chở ban linh âm-nhạc ở đồn Mang-cá lên Tòa Khâm, đến Bến tượng đường Đông ba, vì tránh chiếc xe đạp ở trong thành ra, đâm nhầm gốc cây bên mép đường trốc gốc, ngã đánh nhầm người đang bẻ lô-ô đứng gần đó lồ đầu.

Lập tức người này được chở qua nhà thương, chiếc xe khỏi hề gì. Cò bét đã làm án kết.

P. V.

Dân kiện hào dịch

THỪA-THIÊN — Dân làng Niêm-phò (Quảng-điền), có kiện hào dịch 7 khoản, như sửa sổ quân cấp, mãi hạnh không có dân biết, phù thâu tư điền, tư thổ v. v...

Cái tật hào cường tư lạm của công, làm lụy dân, quan trên nên trừ mới tệ ấy.

Dân

Về chuyện: «Cái thói cường hào»

QUẢNG-NAM. — Vụ này đã đăng T. D. số 748 ra ngày 24-11-34, nói chuyện dân làng An phước, phủ Duy-xuyên, kiện Lý trưởng Phong-Thế!

Nay được tin quan tỉnh đã đòi cựu hương chức làng ấy đến hỏi, thì họ đã khai việc dân kiện là có sự thực.

Còn bọn dân muốn gì, thì dân xin nài buộc lý trưởng trả lại số bạc thuế phù thu, số huê lợi của 13 mẫu ruộng, xin cử người khác thay đề tướa hành công vụ. Lý trưởng đã bị đổi cửa những khoảng trên.

Lời dân nài chứng cớ đã rõ, lẽ nào quan trên không soi xét nỗi ưu của phần đông?

Rõ chuyện

Vì người mẹ vô ý mà đứa con đành phó cho ngọn lửa!

Ngày 2-12-34, vào lúc 9 giờ mai, ở chợ mới An thành, thuộc làng Cẩm-khê, tổng Vinh quý, phủ Tamky, có đứa bé bị cháy rất thê thảm:

(Xem qua trang 3 cột 3)

Tin làng báo

Tờ «Việt-Dân» của ông Đặng-thúc-Liêng dinh bản mấy lâu, nay đã tục bản.

Báo ra hằng tuần; tòa soạn ở số 245 rue d'Espagne Saigon. Giá bán mỗi năm 2$50, 6 tháng 1$30, 3 tháng 0$70, mỗi số 0$06.

Bản báo có lời giới thiệu cùng độc giả.

T. D.

UỐNG CHO THOẢ THÍCH KHI TA KHÁT NƯỚC

Antésite pha với nước là là một *vị giải khát rất ngon lành, đúng vệ-sinh, uống bao nhiêu cũng không độc* (dùng đã hơn 30 năm nay ở Algérie, Tunisie, Maroc, Đông-Dương, AOF., AEF. V. V.)

Làm bằng cam thảo, thạch long đảm, cùng bằng các cây thơm. *Nước đó rất khát, giúp cho sự tiêu-hóa, rất bổ mà chữ các chứng sốt rét.* Đã thơm tho, lại không có tí rượu nào, uống không bứ, uống một ít là đủ khỏi khát. Thật là một vị giải khát đích đáng cho các xứ-nóng.

Antésite đựng bằng các lọ nhỏ, pha được 30 hay 80 lít nước, bán ở các nhà bào chế, tạp hóa cùng các nhà bán đồ ăn. Nếu không mua được, thì gởi theo ở quan cho **N. PERROT-ANTÉSITE à Voiron** *(Isère) (France)* rồi sẽ nhận được it mẫu pha được 30 hay 40 lít nước mà không mất cước.

Có bán ở Huế: M. IMBERT Bào chế Centrale ở Đông Pháp

Monsieur TẠ-NGỌC-LIÊN Pharmacien

Route coloniale N° 1 à NHATRANG

MA HIỆN HÌNH

Chuyện vặn

(Tiếp theo)

của GIANG-HẠ

Khi nàng Lệ hoa tỉnh thì thấy mình nằm trên giường bệnh ở một dưỡng đường nọ. Lời nói đầu tiên của nàng là hỏi chồng nàng ở đâu. Người nữ khán hộ ngồi trông nom cho nàng nói chàng hiện nằm ở một phòng gần đó. Nàng nằn nỉ cho được gặp chàng, người nữ khán hộ hết sức khuyên can nói rằng quan đốc tơ dặn chưa thể đến thăm chàng vội được. Sau vì nàng hỏi quá, mà người kia phải thú rằng bệnh tình của chàng có vẻ trầm trọng hơn, vì trong khi chiếc xe nhào xuống hố, chàng đương nắm tay lái, nên cái tay lái động mạnh vào ngực chàng, làm gãy mất một cái xương sườn. Vì vậy cần phải để cho chàng nằm yên, không động đậy, mới mong cứu được.

Nói cứu được, ấy cũng là một lời nói để yên ủi nàng Lệ-hoa, chớ thật ra quan đốc tơ cũng đã ngã lòng không còn hy vọng nữa. Bởi sợ vì nàng cứ van khóc một hai đòi cho thấy được mặt chồng, và quan lương y cũng đã biết rõ cái giờ cuối cùng của chàng Ần-phát sắp đến, nên quan mới nói trước với nàng để cho nàng thấy mặt chồng và chuyện vãn một lần chót. Quan lương y bèn tiêm cho chàng Ần-phát một ống thuốc hồi dương, rồi mở cửa phòng cho nàng Lệ-hoa bước vào. Cây thuốc thấm lần, chàng Ần-phát lần lần mở mắt tỉnh ra nhìn được vợ mình, thì nàng Lệ-hoa chạy đến ôm chàng khóc nức, khóc nở. Chàng Ần-phát rán hết sức bình sanh, nhìn người yêu mà nói:

— Anh biết... anh sắp chết... cái sống của anh là sống gượng... trong mấy giờ, mấy phút nữa, là anh hết sống... Anh phải lìa em, ...nhưng cái hình ảnh yêu dấu của em khi nào cũng in khắc vào hồn anh... dầu anh ở dưới suối vàng cũng không lìa hình ảnh em được...

Nàng Lệ-hoa nức nở khóc, ôm lấy cái tay chồng mà nước mắt chảy ra ướt cả tay áo. Nàng nghe chàng nói mà càng mủi lòng, nhưng nàng lại gượng dằn lên nói một cách quả quyết:

— Không, em cũng không lìa anh đâu, em không sống một mình được, em quyết chết theo anh.

Bây giờ nét mặt của chàng Ần-phát lại có vẻ nghiêm nghị, chàng nhìn mấy mà bảo vợ, lời nói như là một cái lệnh của chàng truyền:

— Không được!... em phải sống... em phải chờ... em phải hy vọng... Biết đâu em không đương mang nặng cái đứa hài nhi, hình hài của anh...

— Con mà chi, nếu anh không sống!

— Lệ-hoa! anh mệt quá, đừng làm cho anh mệt thêm... hãy nghe lời anh để cho anh khỏe mà nói chuyện với em đến cùng... Em. Khi nào anh chết rồi, anh nguyện với em rằng linh hồn anh không rời em ra... Anh sẽ tìm cách mà hiển hiện để em được thấy... Hãy bền lòng chờ anh... Rồi ngày sau, cái chết sẽ làm cho chúng ta tái hợp... ngày sau... ngày sau... em hãy bền lòng... ngày sau...

Nói đến đây, chàng Ần-phát không nói được nữa, mà thiêm, rồi mà tắt. Nàng Lệ-hoa dầu thương tiếc đến đâu, cũng không thể làm ấm lại một cái xác mà hồn đã lìa ra khỏi rồi!

Nàng Lệ-hoa cùng người em chồng là Tùng-sinh lo các việc an táng Ần-phát, đoạn, nàng về ở nhà chồng cùng Tùng-sinh. Nguyên cơ nhà này là của anh em Ần-phát. Anh em ở với nhau rất hòa thuận, nên sau khi cưới vợ, Ần-phát không muốn xa em, cứ cùng em ở như trước. Tùng-sinh thì làm nghề chụp bóng và có một giao đi chủ trương một gánh hát cải lương. Nhưng đến khi tai nạn rủi ro đã xảy ra cho Ần-phát, thì Tùng-sinh trở về lo liệu, và ngày nay vì cảnh nhà vắng vẻ cũng không nỡ bỏ chị dâu mà đi dân ghe đánh. Song về phần Lệ-hoa, thì những lời yên ủi của em chồng, những cuộc thăm viếng của người quen kẻ thuộc, đối với nàng rất vô vị, cái mối sầu vô hạn của nàng thì chỉ có một mình nàng biết mà thôi, những lời nói của người ngoài không thấm vào đâu cả. Mặc một bộ đồ tang, đầu tóc khi nào cũng để bờm xờm, nàng chỉ ưa những cảnh vắng vẻ u nhàn để dễ nhớ tưởng đến người yêu quá vãng. Tuy nàng vưng lời chồng mà tạm đình cái chí quyên sinh, nhưng nàng lại hy vọng ở lời hứa của chồng để trông chồng hiển hình cho nàng thấy. Không những nàng hy vọng mà thật nàng xác tín như vậy.

Một ngày kia nàng đến khám bệnh, thì quan lương y cho hay rằng nàng đã thọ thai mấy tháng. Cái tin ấy đáng lẽ làm cho nàng mừng, nhưng nàng lại có ý không bằng lòng, vì chính vì đứa hài nhi kia mà chồng nàng không cho nàng cùng chết. Nàng càng căn hận cho đứa hài nhi kia bao nhiêu, thì nàng càng nôn nả trông thấy chồng nàng hiển hiện bấy nhiêu. Bao nhiêu cái thú sinh nhân của nàng dồn thân tâm vào cái giờ mà nàng chờ đợi đó. Ban đêm nàng thường thức giấc giậy, mà chăm nhìn trong khoảng tối, mong có tìm cái dấu vết gì của linh hồn chồng nàng không. Vì quá trông đợi, vì quá tư tưởng, mà nàng đến bỏ ăn, bỏ ngủ, thân mình càng ngày càng gầy ốm khô mòn...

Quả nhiên cái phép lạ nàng mong mỏi đó, thấy thực hiện thật.

Một đêm kia trong khi nàng mơ màng trong giấc điệp, nàng nghe có tiếng kêu «Em Lệ-hoa... Em Lệ-hoa». Nàng vừa ái ngại, vừa vui sướng, chồm ngồm ngồi giậy thì thấy ở phía ngoài cửa phòng nàng một đám hào quang sáng dọi, rồi trong cái hào quang kia nàng thấy chàng Ần-phát hiện hình. Chàng cũng bận cái bộ đồ ngủ bằng lụa như bữa còn nằm trên giường bệnh; cái giây cột ngang qua cũng vắt thả lòng thòng hai mối ở bên phía tay trái, chỉ cái mặt của chàng thì xây về phía giường nằm, không có ánh sáng, nên không nhìn rõ thấy. Nhưng còn ai nữa không phải chàng Ần-phát nữa!

Cái bóng nói:

«Em Lệ-hoa... Ta không thể vấn mặt em lâu được nữa. Em phải mau mau đi về với ta... Hãy nghe ta đây: nếu em không quên lời hứa thì hãy mạnh dạn nhảy xuống tìm ta ở dưới đây so sau nhà. Ta phải về âm ty ngay, không đi lâu được... Ta trông cậy ở lòng em... vậy em hãy xuống tìm ta mau đi nhé!... Chào em...»

Tiếng nói có hơi run, vì cảm động quá.. Nói xong, cái hình kia biến mất, rồi cả cái hào quang cũng nhấp nháy một cái rồi biến theo...

Nàng Lệ hoa thấy được hình chồng trong giây lát, lấy làm vui sướng vô cùng; nàng nằm trở xuống trên giường để nướng cái khói lạc vừa qua mà riêng lòng nàng lại lấy làm đắc ý vì nàng đã nhận ra rằng cái sức nhớ tưởng cực lớn của nàng đã đủ để kêu gọi vong hồn một người chết.

Trong mấy phút đồng hồ, nàng nằm để cho tâm hồn định lại, nhưng quả tim của nàng vẫn cứ hồi hộp. Thôi, thế là rõ ràng rồi, nàng cứ một mặt nghe theo. Nàng không đợi chờ lâu nữa, bèn ngồi giậy vấn tóc, bước xuống giường, đi lại mở cửa, rồi ra phía sau... Chân nàng bước đi, nhưng trí nàng đương ở trong giấc mộng, vẫn nghĩ đến cái giờ phút sum hợp với người yêu. Thế rồi nàng đi ra phía so sau nhà, đánh một vọt nhảy xuống......

Câu chuyện ma hiện hình về kêu nàng

(Xem qua trang 3 cột 4)

XIN GỞI TIỀN BÁO

Các độc-giả còn thiếu tiền báo, xin gởi gấp cho trong tháng Décembre này, cám ơn.

TIENG-DAN

DẦU TỨ-QUI

NẤU BẰNG LÁ SƠN-DIỆP, CHẾ VỚI LONG-NÃO

dùng

Xức, Hít, Bóp, Thoa, Xông, Uống

TRỊ BÁ CHỨNG

Đàn-bà ở-cử dùng Dầu Tứ-Qui để thoa, bóp, tốt hơn các thứ rượu bóp (trong Dầu Tứ-Qui có Long-não), khỏi phải nằm lửa, lại được đỏ da thắm thịt, phòng được bệnh thắng hay có sau lúc sinh đẻ.

Có bán khắp nơi đủ các hạng chai từ 0$05 đến 3$00

Nhà phát - hành:

VĨNH - THỌ

Rue Marc - Pourpre — **TOURANE**

CHAI VE KHỦNG HOẢNG!

Kinh-tế khủng hoảng thời ai ai cũng đã rõ rồi. Nay chỉ có cái nạn CHAI VE khủng hoảng mới đáng chú ý, mới đáng tin để bà con rất đông trong làng Khuynh-Diệp rõ.

Số là trong mấy năm trước hiệu Khuynh-Diệp trù liệu thụ mỗi tháng 8.000.000 chai không. Nhưng năm nay phải trù mỗi tháng đến 13.500.000 mà còn thiếu trước hụt sau.

Nhưng bà con trong làng Khuynh-Diệp nên mừng giùm cho, vì đó là một triệu chứng số người tin dùng dầu KHUYNH-DIỆP càng ngày càng nhiều thêm. Qua năm 1935 hiệu Khuynh-Diệp sẽ dự trữ một số chai nhiều hơn, lúc ấy bà con trong làng Khuynh-Diệp sẽ khỏi lo thiếu hụt như bây giờ nữa.

K. D.

NHÂN-TẠO-HUYẾT

BỔ-HUYẾT — SÁT-TRÙNG

Bổ dưỡng thân-thể — Lọc sạch máu bẩn — Làm cho khí-huyết sung-túc — Công-dụng đặc-biệt là sát được vi-trùng LẬU *và* GIANG-MAI, *và các chứng sài, lở, ghẻ — Già suy yếu trẻ ít ăn, xanh xao — Đàn bà có mang dùng an-thai — Ở cữ dùng chóng đỏ da, mau trở lại tươi đẹp*

Mỗi chai 1$50 — Nửa tá 7$50

CHÚ Ý

CỐ-TINH BỔ-THẬN

THẬN HƯ — DI-TINH

CHUYÊN TRỊ: Di-tinh, mộng tinh, hoạt tinh — Khi sơ phát: đau lưng, mỏi vai, mắt hoa, tai ù, đầu váng, cổ họng ráo, môi khô — Đêm nằm ít ngủ, hay thao thức nghĩ ngợi liên miên, chiêm bao mộng mị vân vân... Dù nặng nhẹ, đã dùng đến thuốc này là được khỏi hẳn.

Mỗi ve 1$00 — Nửa tá 5$00

Hai thứ thuốc này nổi tiếng khắp Đông-Pháp, ngoài những bức thơ minh lạ đã đăng trước, nay xin dịch bản phân chất, đoạn quan năm ANTONINI bên khoa thuốc NHÂN-TẠO HUYẾT sau khi ngài đã thí-nghiệm và phân chất tại phòng LABORATOIRE de CHIMIE de L'INDOCHINE—HANOI như sau:

«..... Thuốc này lấy toàn tinh chất của mười một thứ cây quí, trong đó có vị NHÂN-SÂM «chế theo phương pháp bào chế Thái-tây, hợp dụng cho người Annam có thể bồi khí huyết «tăng sức khỏe, làm cho hồng huyết cầu (globules rouge du sang) tươi tốt trong sạch, và sát «trừ được vi trùng lậu, giang mai».

Trích dịch đoạn ngài chứng nhận thuốc CỐ TINH BỔ THẬN:

«..... Thuốc này không có chất độc, tinh chế toàn nguyên liệu rất quí như SÂM mật ong v.v... «trị chứng đau thận di-tinh».

Mua buôn, mua lẻ, hỏi làm đại-lý do nơi: **SINH-HUY DƯỢC-ĐIẾM, 59, Phố Ga -:- VINH**

«Chi - điếm Đô - Lương ở trước chợ Chùa Thanh».

CHUYÊN TRỊ:

Đau xương, nhức gân, tê, bại, ghẻ chốc, đàn bà bạch-đái, và những bệnh do huyết có độc sinh ra.

MỘT CHAI 1$20

GIẢI-HUYẾT-ĐỘC

HIỆU CHỮ THỌ

NHÀ BÀO CHẾ:

PHẠM - DOÃN - ĐIỀM

TOURANE

(Annam)

Sữa NESTLÉ

HIỆU CON CHIM

SỨC KHOẺ CỦA TRẺ CON

NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées) ở Khắp Đông-Dương

Năm 1934

Thuốc hay! Giá hạ!

Mùa Đông rét giá, các bệnh hay sanh ra chứng nguy hại, các Ngài nên dùng ngay:

Thuốc Hen Suyễn số 1: Người lớn trẻ con, ai dùng cũng khỏi dứt căn ngay. khỏi cả Ho kinh niên. cực hay. Giá 6$00 1 bao.

Thuốc Ho Lao số 2: Thánh thuốc trị ho lâu năm, đau ngực, đau phổi, thổ huyết, Ho lao... Đã nhiều ông Giáo, ông Tham, dùng thuốc này mà khỏi dứt căn đến giờ. Tùy bệnh mà tính giá thuốc.

Thuốc Lậu Kinh Niên số 3: Chỉ một bao là khỏi dứt căn, tiệt nọc, về sau lấm con cháu, hay lắm. Giá 5$00 1 bao.

Thuốc Tim La số 4: Mới phát, chỉ 1 bao khỏi ngay cả trong ngoài, ai dùng cũng hay như thế. Giá 5$00 1 bao

Thuốc Di Mộng Tinh số 5: Bệnh mới, bệnh lâu năm, cũng chỉ 1 bao là khỏi dứt căn ngay. Cực hay. Giá 4$00 1 bao.

Thuốc Phong Hủi số 6: Phong cùi, cụt, lở, đỏ, dùng thuốc này, rất thần diệu. Tùy bệnh tính giá thuốc.

Thuốc Đau Bụng Kinh Niên số 7: Đau tức, đau dạ dày, phòng tích; đau bụng kinh niên, chỉ 1 bao là khỏi ngay. Giá 5$00 1 thùng.

Thuốc Động-Kinh số 8: Uống thuốc này, chỉ 1 thùng là khỏi ngay, cực hay, 100 người không một. Giá 6$00 1 thùng.

Thuốc Phụ nữ số 9: Các Bà các Cô mắc các chứng ho sốt đau mình, nhức xương, buồn mỏi tay chưn, phù thấp, kinh bế, kinh bạch, không đều, hay đau bụng, lạnh chưn, xanh xao, gầy còm, vàng bủng, uống thuốc này, khỏi hết ngay mà mau béo mập đỏ da. Giá 6$00 1 bao.

Thuốc Đau Tai số 10: Trong lỗ tai chảy máu mủ, hay có mụn nhọt đau nhức, chỉ 1 giờ là khỏi bệnh ngay. Giá 3 00 1 bao.

Mười phương thánh dược đó, gia truyền đã 4 đời nay, cách dùng rất giản tiện, mà khỏi bệnh dứt nọc tiệt căn rất mau chóng. Các thuốc khác, cũng linh nghiệm thần diệu như thế, mua nhiều, mua ít, cũng được. Gởi thuốc theo lối giao ngân lãnh hóa cũng được. Cước phí Bổn-đường chịu. Mandat và thơ từ xin đề rõ:

ĐẠI-BẢO-ĐƯỜNG, 22 rue Médicaments — Hanoi

Ai muốn hỏi gì, xin gởi thơ về, Bổn đường sẽ trả lời rất minh bạch tường tận ngay.

THUỐC TRỊ BA CHỨNG ĐAU BỤNG KHÁC NHAU:

DẠ-DÀY, PHÒNG-TÍCH, KINH-NIÊN

Đau tức giữa ngực, lại chói qua sau vai, rồi đau lần xuống ngang thắt lưng; ợ hơi lên cổ, có khi ợ cả ra nước chua; có khi đau quá nôn cả đồ ăn ra nữa, hễ ợ hơi hay đánh trung tiện thì đỡ; đau như thế gọi là *đau dạ dày* (đau bao tử).

Đau bụng trên hay bụng dưới, cơn đau rất dữ dội; đau độ nửa hay một ngày thì đỡ; cách mấy ngày hoặc một tháng đau một lần; đau như thế gọi là *đau bụng kinh niên*.

Đau chói chói bụng dưới, có khi tức suốt xuống hạ nang, một đôi khi ợ hơi lên cổ, ngày đau ngày không; ngày muốn ăn, ngày không muốn ăn, ỉa lỏng thất thường; sắc mặt vàng vọt hay bủng beo, da bụng dày bì bịch; đau như thế gọi là *đau bụng phòng tích*

Ai mắc phải, hãy viết thư kể chứng bệnh thật rõ gởi cho bản hiệu, sẽ gởi thuốc bằng cách lãnh hóa giao ngân.

Thư từ và mandat đề:

NGUYỄN-NGỌC-AM, chủ hiệu: DIỆU-NGUYÊN ĐẠI DƯỢC PHÒNG

121 hàng Bông (sửa quyền) HANOI

Đại-lý SINH-HUY 59 Rue de la Gare — *VINH*. QUAN-HẢI 27 Rue Gia-Long *HUẾ*. NANNAM marché *DALAT*. MINH-NGUYỆT Rue Gia-Long *PHAN-THIẾT*.

Một nhà kỹ nghệ...

Bản hiệu mới chế ra kiểu áo «DOCTORAT» là một thứ áo bận mùa lạnh bằng laine đủ các màu, rất thanh nhã, rất lịch sự, mà chắc rằng các Ngài chưa từng thấy ở Đông-Dương ta bao giờ. Nay AN-THÀNH bán có 2$50 một cái. Áo toàn bằng laine kiểu «LỊCH SỰ» nhã nhặn của các Bà; có tay giá 4$50; không có tay 2$50 một cái.

Còn nhiều thứ áo bằng coton của con nít giá từ 0$30 trở lên; của người lớn từ 0$90 trở lên. Giày tây toàn bằng da giá 2$50 một đôi. Giày tây tốt thượng hạng giá 4$50 một đôi. Giày hạ mặt da tây, đế da hay đế crêpe 1$50 một đôi.

Bán buôn giá đặc biệt. Có catalogue 1934 biếu không.

Xin chú ý. — Chính kiểu áo «DOCTORAT» thì làm cổ tròn thật kín sát vào cổ người mới đúng; song theo ý muốn các phần đông quý khách làm cổ Trái tim để đeo đặng Cravate. Vậy xin Quý khách ở xa chú ý kiểu áo «DOCTORAT» bản hiệu chế ra có làm 3 thứ cổ khác nhau

1) Cổ tròn sát cổ, cho coi ra ngoài.

2) Cổ Trái tim đeo đặng Cravate.

3) Cổ demi-rond (thứ này cũng đeo đặng cravate rất đẹp.

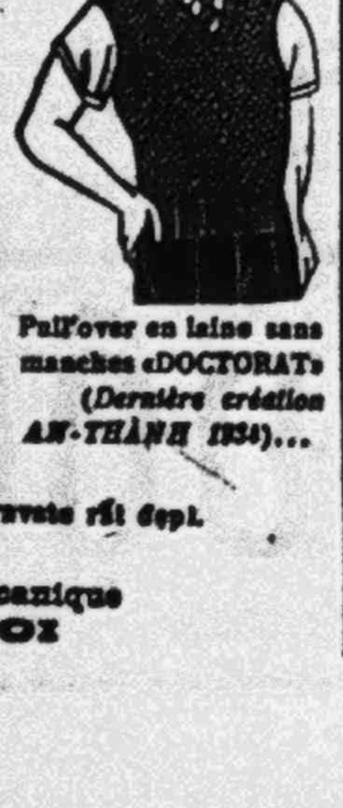

Pullover en laine sans manches «DOCTORAT» (*Dernière création AN-THÀNH 1934*)...

AN-THÀNH

Cordonnerie moderne & Tricotage mécanique

N° 41-Rue de la Soie-N° 41 — HANOI

Việc trong nước

(Tiếp theo trang 2)

Nguyễn chồng thị Ngọc đi bán mắm ở các miền nguồn Tiên-phước, thị ở nhà với con, hết gạo ăn, đã chín giờ mai rồi mà trong bụng không cơm, bèn chạy tới xóm mượn tiền về mua gạo. Khi đi, thị lấy nồi lửa để trên giường đứa bé, lại treo nồi trên nồi lửa; ở nhà, đứa bé vùng đạp, giở trong nồi thùng xuống, lửa phát lên cháy, nó la khóc inh ỏi, nhưng ai cũng tưởng nó đói sữa khóc như mấy bữa.

Ngờ đâu, khi thị Ngọc đi mua gạo về trông thấy đứa bé nằm dưới đất như con heo quay! thị té ngửa la làng, làng xóm chạy tới, thì nơi miệng đứa bé nghe còn một ít hơi; cứu cấp đủ phương, nhưng vô hiệu!

Đã nghèo lại đeo lấy họa, tội nghiệp đã phần, mà cũng là cái gương cho những ai hay cho con nằm lửa mà không cẩn thận.

Dạ-Lan

Dân trắng không được nói việc làng sao?

QUẢNG-NGÃI. — Tiếng-Dân số 737, ra ngày 24-10-34 có đăng chuyện quan Phủ Bình-sơn về xét sự dân kêu hào lý nhũng tệ ở làng Lộc-thành... Việc đã đến quan thì chân tướng thế nào đã có nhà đương cuộc minh xét, không phải bàn nữa. Nhưng mới rồi bản báo có tiếp được một bức thơ, tự xưng là người dân làng ấy, lại đứng ra biện hộ cho phe hào lý. Trong có một câu lạ đời mà không thể bỏ qua được, là:

«Hương chức có tình tệ, không đủ cho kỳ hào nói, có đâu đến bọn dân trắng nói..»

Không dân trắng thì làm gì có làng? việc làng chớ phải việc riêng của hương chức và kỳ hào sao? Việc có lợi hại chung đến bọn dân trắng mà dân trắng không được nói, cứ cái tai gái trết cho lý hào làm gì thì hè hay sao!

Ai làm việc làng, phải biết việc làng là việc chung của đồng dân.

T. D.

Quan đã trả số lẻ lại

(Tin thêm về chuyện "số lẻ nhiều quá")

Phụ-trương Tiếng-Dân số 745 ra ngày 21 11 34, có bài nói về khoản tiền học phí năm 1933-1934, số bạc là 1$90, mà các thầy chỉ nhận được mỗi thầy 1$, còn số lẻ 9 giác quan gác lại...

Được tin ấy, ngày 29 11 34, các giáo sư hạt Tư-nghĩa tiếp giấy sức của quan Đốc-học nha Học-chánh Quảngngãi đòi về tỉnh hầu hiểu. Tới, quan Đốc đem câu chuyện ấy nói, các giáo sư đều bẩm chỉ nhận có 1$ Quan Đốc có nói với các thầy giáo: số bạc học phí năm 1933-34, hiện các làng nạp tại phủ, chờ quan Đốc không nhận số bạc ấy, mà tin đăng nói «quan Đốc xét trả...» là sai. (Các giáo sư có đơn kêu khoản ấy với quan Đốc, nên mới được nhận số bạc 1$90, vì vậy ai cũng nhận rằng quan Đốc xét sức trả). Quan nói xong rồi cho lui về.

Ngày 2-12 34, các giáo sư tới phủ Tư-nghĩa lãnh lương, quan Phủ có đưa ra một bản số 11 trường có được nhận học phí năm 1933-1934 cho các thầy giáo ký lại, rồi quan trả số 9 giác gác lại tháng trước, rất minh bạch.

P. V.

Vô chuyện:

«Niên mạo không phù»

Tiếng-Dân số 744 ra ngày 17-11 34, có đăng chuyện tên Nguyễn-Huẩn làng An-phú, phủ Sơn-tịnh xin giấy căn cước, vì niên mạo không phù, nên bị bắt giải giao về phủ xét.

Chiều ngày 21 tháng 10 ta (27-11-34) Tòa án Sơ-cấp Sơn-tịnh chiếu theo luật vi-cảnh, xử án tên Châu-thời-Vận (người lý trưởng đã trợ tuổi cho Huẩn) và tên Nguyễn-Huẩn, mỗi người phải phạt bạc 3 đồng.

P. V.

Tình chú cháu đời nay

BÌNH-ĐỊNH. — Tại làng Vinh Trường huyện Phù cát, có việc chú cháu kiện nhau, nghĩ cũng ngán!

Nhân có hội đồng về đạo điền, lý trưởng Nguyễn Diệu, quản làng Vinh nhơn (Phù mỹ), ngụ làng Vinh trường, đến khai ruộng đất, có người cháu ruột là Nguyễn Thung đi theo, kêu: «Thưa chú, cha tôi bất hạnh mất sớm, còn có một tôi, nay tôi đã trưởng thành (30 tuổi) ruộng đất của cha tôi xin chú chỉ cho ít nhiều, để khai luôn thể» (vì nhà, vườn, ruộng, đất của cha nó ở trong tay chú nó). Ông chú quí hóa trợn mắt mắng và nói: «Tao không cho một thước!» Tức, tên cháu phải kiện.

Nguyên cha tên Thung vào làm ăn trong Nam kỳ, rồi chết. Thung ở với chú nó đã lâu, nay có vợ, làng xóm ai cũng biết. Vậy mà nghe nói Nguyễn-Diệu là chú nó toan gọi nó mà không nhận mới lạ chớ! Chú cháu đời nay!

Sở chuyện

Sách tặng

«*Tiếng Ăng-lê*» của ông Nguyễn-Cung soạn, hiệu sách Mai-Lĩnh Hải-phòng xuất bản và có gởi tặng bản báo 1 tập. Sách giấy 28 trang, khổ nhỏ, giá bán 0$15, cần cho những người muốn học tiếng Anh.

Bản báo có lời cám ơn hiệu Mai-Lĩnh và giới thiệu cùng độc giả.

T. D.

Ma hiện hình

(Tiếp theo trang 2)

Lệ-hoa là thế. Có nhiều người cũng đều không tin chuyện ma, cho là ảo giác (hallucination), tức là nàng Lệ-hoa, người đa cảm đa sầu rồi lại bị bệnh thần kinh cứ mơ tưởng đến chồng, rồi thậm hầm.. huyết tay... để ra chiêm bao mộng mị.. Báo như vậy cũng có lẽ. Nhưng hình ma hiện nói tiếng kia mà! Và không những nàng Lệ-hoa mà đến con ở của nàng nằm gần trước cửa phòng cũng nghe thấy y như nàng, nhưng chỉ vì nó sợ quá mà không giám lên tiếng thôi. Con ở sợ cho đến nỗi trông thấy cái chính mạn sau lúc biến đi, lại thấy lù lù chạy về phía phòng người em chồng nàng Lệ-hoa; nhưng nó cũng không giám nói, chỉ ngày sau cái chết của nàng Lệ-hoa hơi nguôi lợi, một ngày kia nó thuật câu chuyện lại, mới luôn miệng nói luôn. Ngờ đâu đó là một cái chìa khóa mở toan cái màn bí mật câu chuyện ma hiện hình.

Ta thử xét cái chết của nàng Lệ-hoa lợi cho ai? Sau khi nàng Lệ-hoa chết, gia sản của nàng và của cố ông nàng về tay ai quản lãnh? Nếu ta biết rằng ngoài chàng Tùng sinh ra không còn ai can dự vào, thì nếu không phải Tùng-sinh, còn ai vô mà mưu cái chuyện ác độc ấy?

Tùng-sinh vẫn là một tay mỹ thuật, và làm nghề chụp hình và thạo nghề diễn kịch nữa. Muốn bày ra một cái trò ma hiện hình không gì dễ bằng: chỉ phải dùng một cây đèn điện bấm tay, lấy miếng vải sưa dậy cái mặt nó lại, dựng vào một chỗ rồi bấm lên, thế là trong khoảng tối có một luồng hào quang chói rạng. Bây giờ đến giả hình người chết, thì và lại là em ruột, tự nhiên đã có cái diện mạo và giọng nói đồng nhau; chỉ phải sửa soạn cách ăn mặc cho đồng, rồi đứng trước cái luồng hào quang kia mà đọc cái bài diễn văn sắp sẵn, rồi tắt cây đèn, lủi đi, là xong chuyện.

Đó là chuyện người ta đoán như vậy nhưng thật ra thì Tùng-sinh ăn ở rất dễ thương: tuy sở nhà của anh ruột và chị dâu chàng để lại, chàng vẫn ở, nhưng chàng có lập ra hai cái bàn thờ để mỗi tháng đến ngày rằm, mồng một, thì hương đèn cúng quảy...

(HẾT)

Thanh-quang

Thuốc Suyễn Gia-truyền

Son-mai 133 quai Hàng-đường Huế

ĐỦ THỨ

Laine, dạ để may quần áo Tây. Nhung bông và trơn đủ các màu và các hàng tơ lụa Tây, Tàu, Bombay: như Satin, Gấm, Đoạn đủ các kiểu bông thêu và bông dệt của các ông và các bà.

THIỆT ĐẸP MỚI LẠI

Giá thiệt rẻ không đâu sánh

Magasin Bombay

Au - Bon - Marché

95, Rue Paul-Bert — HUẾ

Tél. 73

J. RADHAKRISHIN Directeur

CON NÍT ĐAU

Con nít đau ban và cảm thương hàn, xin nhớ kiếm mua thuốc «CHỈ-LINH» là thứ thuốc đã cứu được muôn ngàn trẻ nhỏ rồi (hết sức hay) trị ban và nóng lạnh. Khắp cả Đông Pháp có bán, nơi mấy chỗ bán dầu Khuynh-Diệp cũng bán. Huế trữ bán rất nhiều nơi Viễn-Đệ, 11 quai de la Susse. Mua sỉ lời nhiều, do nơi

NGUYỄN-VĂN-LƯỢNG

boîte postale n° 63 — SAIGON

ANNAM thắng SƠN-ĐÔNG

Thuốc dán hiệu «CON RẮN» hay hơn thuốc dán Sơn-đông thập bội. Thuốc dán hiệu «Con-Rắn» trị tức ngực hay lắm, trị ghẻ rất tài, trị nhức đầu, nhậm mắt, đàn bà đau vú, nước ăn chơn, nhọt, lát, sài càng v. v.. Khắp cả Đông-Pháp có bán, các chỗ bán dầu Khuynh-Diệp có bán. Trữ bán rất nhiều nơi Viễn-Đệ, 11 quai de la Susse à Huế. Mua sỉ lời nhiều, do nơi NGUYỄN-VĂN-LƯỢNG

boîte postale n° 63 — SAIGON

GHẺ NGỨA... GHẺ NGỨA

Ghẻ ngứa là bệnh khó trị, và hay lây. Nhớ kiếm mua thuốc ghẻ ngứa hiệu «NHÀNH-MAI» hay lắm, ghẻ nhiều thế nào, thoa thuốc này vào thì tuyệt. Chỗ nào có thoa thuốc này, chỗ đó ghẻ không còn mọc được, giá mỗi gói 0$10. Có bán khắp nơi. Trữ bán rất nhiều nơi Viễn-Đệ, 11 quai de la Susse à Huế. Mua sỉ lời nhiều, do nơi:

NGUYỄN-VĂN LƯỢNG

boîte postale n° 63 — SAIGON

Lời nói thật...

Ai đã dùng dầu LỢI-SANH rồi thì không quên được, vì dầu LỢI-SANH trị bịnh lạ lắm, trừ nổi các nọc rắn độc, rít, bò cạp, ong, bởi chất nóng của nó.

Người làm bịnh Ho trong vài ba năm, nên dùng thuốc TRỊ KHÁI HOÀN của LỢI-SANH-ĐƯỜNG thời ăn ngon ngủ yên, bịnh ho mau khỏi, đã làm người dùng được hết quả rất tốt.

Thuốc TRỊ LỢI của LỢI-SANH-ĐƯỜNG uống vào bịnh KIẾT, LỢI, nặng mấy cũng khỏi, dám cam đoan: như dùng đến 5 hoàn mà không khỏi, thì xin trả tiền lại một thành hai.

Dầu, thuốc của LỢI-SANH-ĐƯỜNG hiệu «BÀN TAY» đã được một vài người Pháp dùng, đều có hiệu nghiệm, có thơ khen tặng (đăng vào báo này trong mấy số trước).

Nhà thuốc LỢI-SANH còn nhiều môn thuốc khác cũng rất hiệu nghiệm, không thể kể xiết, qui ngài ở xa mua dùng thử, hoặc nhận giúp một tay Đại-lý, xin viết thơ về:

M. NGÔ-THIỆP

Directeur LỢI-SANH-ĐƯỜNG

à Tourane

Đại-lý độc quyền tại Huế:

M. Phan-thiện-Tuần

Dầu thuốc LỢI-SANH có trữ bán tại:

Quan-Hải Tùng-Thư Huế

Dalat! Dalat!

ĐỒNG BÀO NÊN CHÚ Ý!!!

Con người chỉ cần nhứt là sự ăn uống có vệ sinh thì người mới được tráng kiện, bởi vậy chúng tôi chế tạo một thứ chè nội hóa hiệu *Kim-Sơn Vĩnh-Thái*, có ngành mai trúc, trà rất tinh khiết, ướp thủy tiên và bông cúc thơm ngon có chất bổ, tánh chè hàng nhiệt điều hòa, uống buổi mai khỏe khoắn tinh thần, nước xanh, giá rẻ, giá mỗi gói 0$10, xin đồng bào chiếu cố, dùng thử một lần sẽ được vui lòng để giúp ích cho công nghệ nước nhà mau tấn tới với khách ngoại bang.

Bổn hiệu cần nhà Đại-lý khắp nơi, gởi thơ và thương lượng xin do:

Mr VÕ-QUANG-TIỀM

Thé Vĩnh-Thái à DALAT

THUỐC LẬU ĐỨC-THỌ

Là một môn thuốc ngoại khoa gia truyền [illegible] người khách cũng công nhận là hay.

LẬU MỚI MẮC (état aigu: tiểu tiện tức, buốt, sót, làm mủ — có khi lẫn cả máu, nên dùng đằng «số 12» giá 0$50 một ve.

MẮC ĐÃ LÂU (état chronique) tiểu tiện thông, làm mủ, hoặc sáng dậy mới có một tý (goutte militaire) nước tiểu thì làm vẫn nên dùng đằng «số 13» giá 0$50 một ve. Còn **TIM LA** thì có ba thứ «số 3, 4, 5» thứ nào cũng 0$50 một ve chữa đủ ba thời kỳ, bất luận là cứ đinh, thiên pháo, mào gà hoa khế, dùng thuốc bản hiệu cũng chẳng bao lâu mà hết nọc. Thuốc này uống vào cũng không hại sinh dục, không bốc lên răng, không phải kiêng nước, như những thứ có thầy ngán khinh phấn.

德壽堂

ĐỨC-THỌ-ĐƯỜNG

241 Route de Hue 241 (34 gian) **HANOI**

Là một nhà chuyên môn về khoa bệnh tình, có nhận chữa khoán khỏi mới lấy tiền có gửi thuốc đi các nơi theo lối lĩnh hóa giao ngân.

DÁM LÀM — CAM ĐOAN

Như tim la, cốt khí, sang độc, đường mai, đau lậu, qui ngài đừng ham dùng thuốc rẻ tiền mau mạnh mà lại hại cả đời về sau. Những thuốc ấy có chất độc, uống không dám nhai, nếu lỡ nhai thì sưng răng, sưng nếu, còn nuốt vào bao tử rồi thì ọi mửa, công phạt bịnh nhơn đã cam, rồi thì mạnh liền, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hễ thức khuya làm công chuyện mệt, dầu cho mạnh thế nào cũng trở lại (đó là bịnh lâu năm) hành bịnh nhơn nóng nóng lành lạnh, tay chơn nhức mỏi, đau xương sống, đau thắt ngang lưng, đau rang rang nơi ngực, đường đại bón, đường tiểu có chút mủ cũng làm như sợi chỉ, hoặc muốn lở lói ở dân thì lở. Lâu ngày hại cho tánh mạng, mang khổ cho thê nhi. Đồng bào ai lỡ đau nhằm mấy chứng bệnh trên đây, mới phát hay là lâu năm, nặng nhẹ thế mấy dùng thuốc

SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN

CỦA HIỆU THUỐC

ÔNG TIÊN

Trong ít ngày sẽ thấy rõ tài thuốc tống lôi gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi trở căng, không hại sinh dục, không hành bịnh nhơn. Cam đoan trăm nghìn người không sai một. Mỗi hộp 1$50, uống 5 ngày.

Có bán ở các nơi đại-lý nhà thuốc [illegible] ở xa gởi lãnh hóa giao ngân do:

Nhà thuốc ÔNG TIÊN

Annam Dược phòng

64 rue P. Blanchy prolongée

PHUNHUAN [illegible]

Dùng sữa "LE GOSSE"

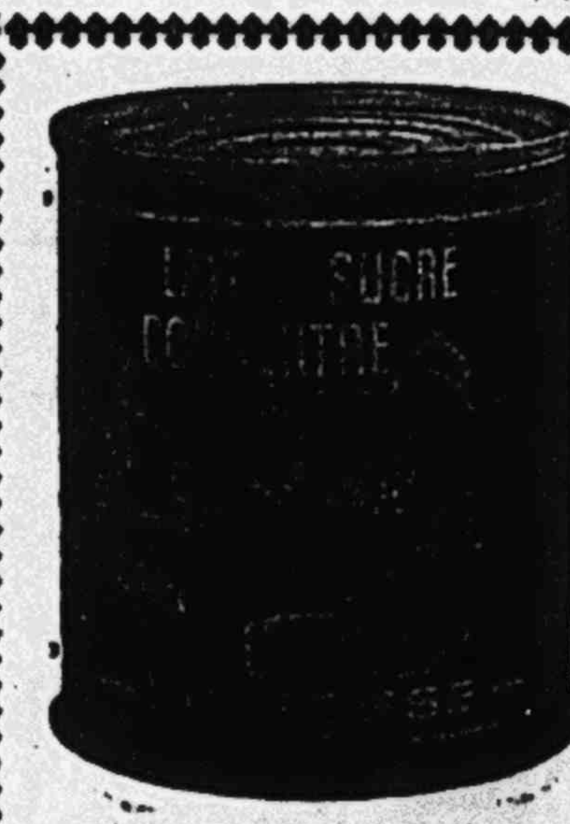

Sữa «LE GOSSE» rất bổ cho tất cả mọi người: có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.

Bao thầu cho Nhà-nước năm 1932-1933

Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de Puériculture etc.... à Saigon

Có bán trong các tiệm tạp-hóa ở Đông-Pháp.

HIỆU GIẤY XANH: *Giá mỗi hộp* .... 0$30

Đại-lý:

ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES

HUẾ — TOURANE — QUINHON

MỚI RA ĐỜI!!!

✚ *Dầu thơm xức tóc* ✚

HOA-TIÊN

của nhà thuốc TỪ-THIỆN-ĐƯỜNG

Bổn Đường mới chế ra thứ dầu thơm xức tóc, mùi thơm rất dịu, xức vào không hại nước tóc, thơm lâu, càng xức càng đen **HOA-TIÊN**

NƯỚC DẦU CÓ 4 MÀU: xanh, trắng, đỏ, và vàng

GIÁ RẺ { Dầu ve bán từ 0$10 trở lên / Dầu nước bán lẻ 0$10 một lượng } MUA BUÔN hoa hồng rất nhiều

Ai muốn lấy ÉCHANTILLON, và muốn làm ĐẠI-LÝ do nơi:

M. NGUYỄN-VĂN-THÁI: TỪ-THIỆN-ĐƯỜNG

N° 8, Boulevard de la République à FAIFOO

Mong mãi, bây giờ mới có

CAO HO

của VĨNH-HƯNH-TƯỜNG — VINH

Trừ có Ho Lao, còn ho gì chữa cũng khỏi. Nam, phụ, lão, ấu đều dùng thấy kiến hiệu cả. Hiện giờ trẻ con hay có bệnh ho gà, uống phần nhiều khỏi cả. Thật thế không giám nói ngoa. Bán chiêu hàng trong một tháng, thứ 0$80 chỉ bán có 0$40 để qui khách thí nghiệm.

Tặng không lấy tiền

MAU KÉO HẾT

Quyển sách « Cách bảo hiểm và trừ tuyệt nọc độc bịnh phong tình với bạch đái hạ » có nhiều bài thuốc thật hay tự mình trị lấy đã in xong năm chục ngàn quyển do hai nhà chuyên môn khảo cứu :

TỐNG - VĂN - VIẾT VÀ NGUYỄN - NGỌC - CHÂU

Dưới quyền chứng nhận của chánh-phủ Pháp ngày 23 Janvier 1922 chủ nhơn nhà thuốc

ÔNG - TIÊN

ANNAM DƯỢC - PHÒNG

84-86, Rue Paul Blanchy prolongée, 84-86

PHÚ - NHUẬN -:- SAIGON

Ở xa muốn xin phải chịu tiền gởi 0$05 bằng cò, ở gần xin mời đến nhà thuốc hay là các nhà Đại-lý của bổn đường lấy khỏi tiền gì hết.

ANH EM NÊN ĐỂ Ý

Nếu ai mắc phải bệnh LẬU, hoặc TIM LA dù mới hay lâu, dù nặng hay nhẹ thế nào, xin nhớ cứ dùng thuốc của HOÀNG VĂN ẤP số 47 phố Ninh xá tỉnh Bắc ninh, thế nào cũng mau khỏi và hết nọc, lại không hại sinh dục, uống lại không đau đớn gì. Vậy xin các anh em cứ tin dùng thử thì mới rõ, còn như nói thánh nói thần chỉ làm khó tin cho người có bệnh, còn thuốc người nào thần hiệu thì ít khi người ta nói thánh nói thần, như vậy các anh em nếu mắc thử dùng qua khắc rõ, vì thuốc của bản hiệu đã có tiếng xưa nay, ở đâu cũng đã biết. Thuốc lậu 1$80 1 hộp. Tim la 2$oo 1 lọ.

Có bán ở hiệu Lê Nam Hưng Phan thiết, Hồ văn Chiêu Cửa tây Quảng ngãi.

HẾT KHÍ LỰC

ăn rất cẩn thận, rất chóng kiến hiệu, khỏe về lâu dài.

chỉ dùng thuốc : PARISIAN PILLS - Giá bán 1$ 00

LẬU CÓ MỦ

Thì dùng thuốc : BLENNOSOL GIBERT - 1$ 00

TIÊM LA

Chuốt rất cẩn thận, kiến hiệu, kín đáo, dễ đem theo khi đi chơi

Dùng thuốc COMPRIMÉS de GIBERT

Hộp năm mươi viên : 1$ 00

Pharmacie GIBERT, 19, Rue d'Aubagne, MARSEILLE

Có bán tại các hàng bán chế tẩy.

CÁCH ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM để chữa

BỆNH GIANG-MAI

bằng thuốc bệnh

SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trắc có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL này chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thời-kỳ của bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tì vị, thuốc này là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu :

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE số 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hàng bào-chế tây ở thuộc-địa.

Ở Huế : Pharmacie IMBERT

INJECTION PEYRARD D'ALGER

Thuốc thực hiệu này chế ra đã lâu rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ ĐỂ TRỊ BỊNH ĐAU-LẬU mới bị hay là có đã lâu rồi

Trong 232 người A-Rập dùng thuốc này thì lành bịnh hết 231 người

(Y theo lời phúc cáo lương-y ở Alger)

BÁN TẠI SỞ : SPÉCIALITÉS PEYRARD, Rue de Grenelle, PARIS và cùng các nhà thuốc có danh

ĐAU DẠ DẦY

(Phòng tích)

Ăn chậm tiêu, đầy hơi, hay ợ, thỉnh thoảng lại ngầm ngầm đau bụng, đau xuyên sang lưng, trằn cả lên ngực, lắm lúc nghe trong bụng ọc ạch như có nước nhiều, lâu ngày làm cho da mặt vàng, da bụng dầy, nguyên nhân tại can thận yếu, can khí hư kết, gặp lúc cơm no rượu say, hoặc bị lạnh, hay phòng dục vào, làm cho thức ăn không tiêu hóa được, làm cho nghịch khí lên, có người uống đủ các thứ thuốc mà vẫn không khỏi, là vì những thứ thuốc ấy chỉ chữa ngọn cả, còn như thứ thuốc này bản hiệu đã dầy công nghiên cứu, chữa đến tận gốc bệnh, nghĩa là hòa can, tư huyết, tiêu thực, giáng khí, nên ai uống thuốc này thì dù bệnh nặng thế nào cũng khỏi hẳn. Hiện bản hiệu có nhiều thư khen rất có giá trị về thuốc này.

Mỗi gói 0$40.

TUYỆT NỌC LẬU

(Kinh niên)

Phần nhiều mắc phải bệnh lậu về sau hầy còn dây dưa mãi, gặp khi rượu say thức khuya, sáng dậy vẫn còn tí mủ trắng trắng như nước gạo, hay những chất lầy nhầy như tơ chuối, nước tiểu khi vàng khi đục. Nguyên vì bệnh lậu lâu ngày, nọc độc đã vào đến thận, nên khó chữa khỏi được hẳn.

Bản hiệu chuyên môn nghiên cứu nên mới chế ra được phương thuốc này, hiện đã kinh nghiệm rõ ràng, chữa mười người khỏi cả mười, mà tính thuốc rất hòa bình, không hại sinh dục, đàn bà chửa uống cũng được, chỉ uống 4 ve là tuyệt nọc, mỗi ve uống làm 4 ngày, giá 1$00.

Người nào mới mắc, ra mủ ra máu, buốt tức đau đớn, uống thuốc số 19 sẽ chóng khỏi, mỗi ve 0$60, ai đã phải từ một tháng trở lên phải uống thuốc số 20 mới khỏi được, cũng 0$60 một ve.

Kim - Hưng Dược - Phòng

TỔNG-ĐẠI-LÝ TRUNG-KỲ :

SINH-HUY DƯỢC-ĐIẾM, 89, Phố Ga VINH

« Chi điếm Đô-Lương ở trước chợ Chùa Thanh »

Đại-lý tại Huế : Quan-Hải, 27, rue Gia-long

THUỐC OKASA

NGƯỜI GIÀ HOÁ TRẺ

Có nhiều người vì bộ hạch yếu đuối thành ra lắm khi bị liệt dương, trong mình thấy suy nhược buồn bã, da thịt mềm mỏng co răn. Nhưng người đó, đàn ông hay đàn bà, có thể chỉ trong vài tuần lễ lại khoẻ mạnh như trước, lại trẻ ra nữa. Muốn vậy thì thế nào cũng phải dùng thuốc có chất *hormone* thật tốt, chế rất kỹ lưỡng theo các cách mới vừa vệ sinh vừa cẩn thận. Thuốc có *hormone*, hiệu OKASA, pha thiệt khéo, chế theo cách riêng của ông lương y LAHUSEN tìm ra, bao giờ cách chế cách pha cũng coi sóc rất cẩn thận, thật không thuốc *hormone* nào bằng, vì vậy các ông thầy thuốc hay khuyên uống thuốc này lắm. (OKASA đã chữa khỏi nhiều người mà các thuốc khác không chữa nổi). Muốn được gửi biếu sách in có vẽ ảnh nói về thân thể và các thứ hạch, xin gởi thơ hỏi tại "Laboratoires OKASA, 9, Faubourg Saint-Honoré, PARIS, Serv. 19". OKASA "Bạc" cho đàn ông, "Vàng" cho đờn bà, bán tại tất cả các hiệu bào chế, Ở Huế : *F. Imbert, Pharmacie Centrale de l'Indochine*

Hội - Vạn - Quốc Tiết - Kiệm

Hội tư dưới quyền kiểm-duyệt của nhà nước về cách tính toán để góp tiền cho thành vốn ở bên Pháp, bên Algérie và dưới quyền kiểm soát của phủ Toàn-Quyền Đông-Pháp.

Vốn của hội đã đóng đủ cả rồi là :

1.000 000 lượng bạc Thượng Hải và 8000.000 quan tiền Pháp

Xổ số hồi vốn cho phiếu Tiết kiệm ngày 28 Novembre 1934

CHỦ TỌA : Ông LƯU CANH, Hội trưởng phòng Thương Mãi Hoa Kiều ở Cholon (Nam-kỳ)

DỰ KIẾN : Các ông TSAT SANG YE, VU THE THAN cùng quan Thanh tra đương quyền kiểm soát của các hội tư bản.

Phiếu số		
	Cách thức số 2 — Bộ số 690 đã xổ trúng	
5613	Ông LANG HAO ở Long xuyên, mới góp có 120$, nay được lĩnh về	500$00
3394	Ông NGUYEN VAN SANG, 78 phố Charron ở Hanoi, mới góp có 92$, nay được lĩnh về	500 00
2935	Ông HO MON, ở Quinhon, mới góp có 30$, nay được lĩnh về	250.00
9680	Ông VAN DUC CANH ở Hưng yên, mới góp có 34$, nay được lĩnh về	250.00
	Hai phiếu số 215, 12277, không đóng tiền tháng	
	Cách thức số 3 — Bộ số 174 đã xổ trúng	
1508	Ông NGUYEN HUU THOI, ở Cantho, mới góp có 33$, nay được lĩnh về	250.00
	Xổ số chia tiền lời — Số tiền chia là : 422$75	
654	Ông LAM HAN, ở Saigon	422,75
	Cách thức số 5 — Xổ số hoàn vốn gấp bội	
22414	Phiếu này chưa phát hành	
	Xổ số hoàn nguyên vốn - Bộ số 136 đã xổ trúng	
3045	Ông VUONG HOY KY, tại nhà Pháp Hoa Ngân Hàng Hanoi, mới góp có 30$, nay được lĩnh về	1.000.00
14889A	Bà CHUNG THI DIEP, ở Cholon, mới góp có 5$, nay được lĩnh về	500 00
	Hai phiếu số 239, 11723, không đóng tiền tháng	
	Cách thức số 5 - Xổ số miễn góp - Bộ số 1210 trúng	
1412A	Ông TRAN VAN THAI, ở Saigon, mới góp có 5$ cho phiếu	200.00
6799A	Ông NGUYEN VAN HOI, 13 phố Courbet ở Sontay, mới góp có 6$ cho phiếu	200 00
7995A	Ông PHU HONG THANH, ở Phú quốc, mới góp có 6$ cho phiếu	200 00
16879A	Ông HUYNH CONG SAI, ở G a định, mới góp có 1$ cho phiếu	200.00
16911A	Ông HUYNH VAN NHO ở Sadec, mới góp có 1$ cho phiếu	200.00
16926A	Ông PHAM DUC TAN, ở Haiphong, mới góp có 1$, cho phiếu	200.00
	Sáu phiếu trên đây được đổi lấy một phiếu 200 miễn góp 3297, 5926, 9266, phiếu không góp tiền tháng	

Số tiền hoàn vốn gấp bội cho phiếu số 5 về tháng Décembre đã định là 5.000$

Kỳ xổ số sau nhằm vào ngày 28 Décembre 1934

HAI THỨ THUỐC HAY

của vị tân Y-học Trung-hoa mới phát-minh ra !

1·) CHỈ - THỐNG TIÊU - TÍCH – HOÀN

Thuốc này thống trị các chứng : Phòng tích, khí tích, huyết tích, đờm tích, sinh ra đau bụng, đau bão, đau ngực, đau tim, đau gan, đau ruột, đau cạnh sườn, đau dạ dầy, dầy da bụng, ăn chậm tiêu, dầy hơi, hay ợ, có khi đau, dầy chướng bụng lớn, có khi đau, nổi hòn, nổi cục lên, rồi lại tan đi, lúc đau, lúc không, như người giả cách, có người hay đau quanh năm, hoặc hay đau về mùa lạnh. Đại tiện đi táo, hoặc đi nát. Hoặc đàn bà tử cung hư lạnh, huyết độc tích kết mà sinh đau.

Các chứng ấy dù mới phát, hay đã lâu năm, hoặc đương đau kịch liệt đến đâu, uống thuốc này vào cũng lập tức hiệu nghiệm và sẽ được lành mạnh cả.

2·) Á-CHÂU BẠCH - ĐỚI - HOÀN

Thuốc này chuyên trị đàn bà do tư lự phần nất quá độ ; hoặc do sinh đẻ nhiều, khí huyết hư nhược ; hoặc do bị nọc bệnh tình truyền nhiễm phải, mà sinh ra chứng khí hư (bạch đới), đi tiểu thường ra mủ trắng như nước gạo ; hoặc vàng như nhựa chuối ; hoặc đỏ như gan lợn ; hoặc xanh, hoặc đen, hôi tanh khó chịu, chóng mặt, nặng đầu, đau lưng, mỏi gối, tứ chi rời rạc, trong mình bất rất, mặt vàng, da sám, kém ăn, ít ngủ, làm cho kinh kỳ bất điều, chậm đường sinh đục v. v.... Dùng thuốc này vào, không những chóng thấy công hiệu, và lại được khỏi tuyệt nọc bệnh, dù khi mệt nhọc cũng không có ra nữa.

Hai thứ thuốc này cùng giá mỗi hộp là 1$00 — Nửa tá 5$00

Bán tại : Á-CHÂU DƯỢC-PHÒNG

Nº 127, Hàng Bông (Cửa - quyền) -:- HANOI

Trong hiệu sẵn có Lương-y, các ngài ở xa, xin viết thư về kể rõ chứng bệnh, mua thuốc theo cách lĩnh-hóa giao-ngân rất cẩn thận và nhanh chóng.

現代號發貨化順

九腎健鞭狗海 九娘姑黨春天港香

HƯƠNG - CẢNG THIÊN - THỌ - ĐƯỜNG

TỨC LÀ HONG-KONG TIÊN-SAU-TỔNG

CÔ - TẦU - HOÀN

Chuyên trị đàn bà kinh nguyệt không đều, đau bụng, khí hư và không sinh nở. Mỗi ve giá là 1$20

HẢI-CẦU-CHIẾN-KIỆN-THẬN-HOÀN

Thuốc hay nhứt, chuyên trị đàn ông thận hư. Mỗi ve giá là 1$80

Đại - lý :

VẠN-ÍCH, RUE PAUL BERT 41 — HUẾ

QUANG-NGAI	*Quang Tuấng Nguyên*	*NHA-TRANG*	*Vinh Phát*
THU-XA	*Hang Phát*	*TOURANE*	*Phước Thọ Đường*
TAM-QUAN	*Phước Hiệp Chang*	*FAIFOO*	*Quang Thắng Chang*
SONG CÂU	*Chanh Thanh*	*QUI-NHON*	*Phước Hiệp*

ĐÀN ÔNG BẠI THẬN !

Thận là cốt yếu của nam nhi. Nếu thận đã suy thì bao nhiêu tinh huyết, của những người tình dục quá độ, thân thể gầy còm, đau lưng, mỏi vai, kém ăn, ít ngủ. Hoặc người bị bệnh phong tình đã khỏi, tâm thận liệt bại đi tiểu lúc trắng lúc vàng, hoặc cửa dương vật thường thấy tinh khí chảy ra như sợi chỉ, rất gà, hoặc vẩn đục, sinh chứng di, mộng, hoạt tinh. Nếu không chữa ngay, lâu ngày sẽ thấy mắt hoa, tai ù, kém trí khôn, ít trí nhớ, răng hay đau và nghiến ngấng v.v.

ĐÀN BÀ KHÍ HƯ

Bệnh khí hư của đàn bà có trắng, vàng đen, tím, và đỏ khác nhau, ai mắc phải, nếu không biết điều trị, sẽ thấy kinh nguyệt bất đều, tháng có tháng không, đau bụng, tức ngực, lạnh tử cung, sa hoa mướng, khí huyết kém dần, đến nỗi lâu năm không chửa, dùng thuốc này sẽ được như ý. Mỗi ve giá 1$00, nửa tá 6 ve 5$00

Bán tại :

TIỀU-HẠNH-LÂM

108, phố hàng Buồm -:- HANOI

Ở xa gởi lĩnh hóa giao ngân rất chóng.

QUẢN HƯNG-LONG

Nº 80 phố Khách — VINH

EXIGEZ LA MARQUE ET LA SIGNATURE

PHÒNG-TÍCH

THẦN-DƯỢC « CON CHIM »

VU-DINH-TAN

Đờn ông, Đờn bà sức yếu, khi cơm no, rượu say, vội ham tình dục hoặc ăn no đi ngủ, ăn no đi tắm ngay nên thụ bịnh gọi là PHÒNG-TÍCH, không phải là Đau Dạ Dầy.

Đầy hơi ợ hơi, ợ chua, tức ngực, chán cơm, không biết đói, ăn chậm tiêu, bụng vỗ bình bịch, thỉnh thoảng sôi bụng, đau bụng, đau nhói sau lưng, chân tay mỏi mệt, bị lâu năm sắc mặt vàng, da bụng giầy.

Chỉ một liều thấy giễ chịu hoặc khỏi ngay, không hề công phạt : 0$40.

ẤN TỪ KIM-TIỀN 1926

VŨ-ĐÌNH-TÂN

178 bis, Lach-Tray — HAIPHONG

Đại-lý các tỉnh Trung-Kỳ :

Huế, 49 Gia-long ; Dalat Nguyễn-Khiêm ; Nhatrang Mộng-Lương Thư-Quán ; Phan-thiết Lê-Nam Hưng ; Quảng-ngãi Chí-Hoàng ; Quinhon Đông-Lập ; Soctrang Nguyễn-văn-Mạnh ; Tourane Lý-xuân-Hòa ; Vinh 59 phố Gare.

Các Tỉnh khắp ba-kỳ có đại lý

Hơi người bị bệnh hen, nên thở cho dễ chịu !

Thật không gì khó chịu bằng sự khó thở ! Lúc đi, lúc chèo thang gác, hễ khó thở thì họ sợ sự ngay, khạc nhổ luôn, chả làm sao cho nguôi được.

Biết bao nhiêu người có bệnh hen, bệnh ho ra đờm sẽ khỏi đau đớn khổ sở nếu chịu chữa bằng thuốc «Sirop des Vosges Cazé» Thuốc ấy đã chữa khỏi rất nhiều người, có nhiều thơ cám ơn lắm chứng.

Hơi người bị bệnh hen, bệnh ho ra đờm, trông người ta đi lại nhẹ nhàng mà không ước ao được như vậy sao ?

Nếu các người muốn được như mọi người, nếu muốn biết đủ các sự vui sướng ở trên đời, nếu muốn sống thì nên theo lời khuyên của chúng tôi : uống thuốc ngọt Vosges Cazé.

Sự đau đớn sẽ chóng hết ngay, thở được nhẹ nhàng dễ chịu, vì thuốc ngọt Vosges Cazé không thể nào không chữa khỏi bệnh ho sổ mũi, bệnh hen tức bực, nghe như gió thổi trong ngực và ho cả ngày.

Sirop des Vosges Cazé

Bán tại các hiệu bào chế, hay tại hiệu CAZÉ, Pharm. 69 bis, Avenue de Châtillon, Paris

DANH TIẾNG KHẮP MỌI NƠI

Quinhon có một

BÙI-DU dit TÂN-LẬP

Tailleur diplômé de l'Ecole de coupe à Paris

là một tiệm may lớn nhứt, khéo nhứt ở Qui-nhơn. Giá tính phải chăng. Quí ngài ở xa viết thơ về, bản hiệu sẵn lòng gởi kiểu.

Tam tinh hải cầu bổ thận hoàn

Thuốc kinh nghiệm để giúp bọn thanh niên nam tử trị dứt ba chứng bịnh khó trị là Mộng-tinh, Di-tinh và Hoạt-tinh. Người mắc phải ba chứng bịnh trên đây, là :

1. — Bởi thọ bẩm tiên thiên khí huyết phụ mẫu yếu, mà hậu thiên không điều dưỡng, tửu sắc quá độ, làm cho thận suy bất thanh, quân hỏa động, tướng hỏa suy.

2. — Bởi tuổi còn nhỏ, không đau đớn vọng, tạm thời chơi cách « thủ dâm », làm cho ngọc quan lỏn.

3. — Bởi trước khi bị bịnh lậu, uống thuốc công kích sái phạt nó thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thụy suy, ngọc quan lỏn.

Bởi mấy nguyên nhơn kể trên, mà sanh ra :

I — MỘNG-TINH, là nằm chiêm bao thấy giao cấu với đàn bà, tinh xuất ra.

II — DI-TINH, là ngủ mê mang, tinh khí xuất ra bao giờ mà không hay, khi thức dậy mới biết.

III — HOẠT-TINH, là bất luận đêm ngày, hoặc thấy sắc, hoặc gần đàn bà, hoặc nam tửu thuyết có đến lẽ tới, tinh liền xuất ra, hay là khi tiểu, tiện vang mạnh, tinh khí xuất ra.

Người mắc phải ba chứng bịnh này, thì thường đau thắt ngang lưng, đường tiểu nóng nảy, tay chơn nhức mỏi, trong mình mệt nhọc, gương mặt xanh xao, căng ngày càng ốm. Nếu không điều trị, lâu ngày thụy suy bất thạnh, bất lóng lên đối tim nó phải, làm cho tim nóng phát yếu, hắt hộp trong ngực và rung tức ngực mà sanh ra ho. Ho lâu ngày động tim nó phải mà ho ra máu, chứng ấy bịnh rất hiểm nghèo.

Nên uống TAM-TINH HẢI CẦU BỔ THẬN HOÀN, thì bịnh động hết dứt, mà lại đặng bổ thận, cố tinh và bình phục sức lực lại.

Người bất tuổi nhỏ, tửu sắc quá độ, đến khi tuổi già, âm dương khuy tổn, khí huyết trưởng suy, đương ngồi bắt chỏ, tứ mắt, tăng bằng lỗ tai, thường hay đái đêm, uống thuốc này vào nó đặng bổ thận, tráng dương, cố tinh, ích khí.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá 1p.00

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC-PHÒNG

THUDAUMOT (Nam-kỳ)

Đại lý : *Phanthiêt* Bazar Minh Nguyệt, *Phanri* Trương trọng Hy, *Dalat* Nguyễn Khiêm, *Nhatrang* Maison Kim Anh, *Nhatrang Citadelle* Nguyễn Qui, Maison Vĩnh khánh Long, *Ninhhoa* Nguyễn văn Ái, *Dalianh* Nguyễn Điệu, *Quinhon* Hồ văn Ba, *Bongson* Trần Yên, Hiệu Đại Mỹ, *Tamquan* Huỳnh văn Trân, *Quangngai* Trần Cảnh, Trần ngọc An, *Tamky* Lê đình Thanh, *Faifo* Mỹ Nam, *Tourane* Nguyễn hữu Phổ, Place Hôpital Indigène Tourane, *Huế* Tổng đại lý, Trần văn Tần, chez M Quảng Luyện, Rue Nam giao, *Quangtri* Mme Lữ Mộng Liên, *Vinh* Sinh Hay Dược điếm, Gi Long Dược phòng, Phố lớn Thanh hóa.

CỔ CÔNG ĐỒNG KHÁCH

Ai đã dùng đến thuốc bắc của bản hiệu mới biết là công phu tinh xảo, vì bản hiệu có những người bào chế rất tinh, lựa thuốc rất giỏi, buôn thuốc rất rành, nên các nhà mua bán lâu nay đã công nhận là một hiệu thuốc bắc có giá trị, thuốc đã tốt, giá lại hạ, chỉ có hiệu :

Đông - Lợi - Hưng

ở đường Musée TOURANE

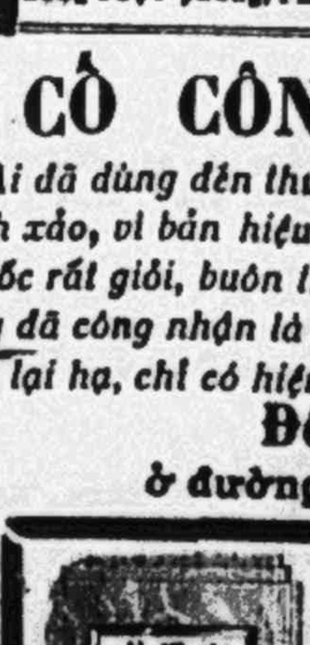

TRONG THỜI KỲ QUẢNG - CÁO TẶNG

MỘT VÉ SỐ

QUỐC GIA (BILLET LOTERIE NATIONALE)

Đồng hồ treo đánh chuông A. 4, 4 chuông, 4 dài giá .... 395 fr.

Đồng hồ treo đánh chuông thực tốt WESTMINSTER A 8, 4/4, 8 chuông, 8 dài. 450 fr.

Đồng hồ treo đánh chuông thực tốt WESTMINSTER 4/4, HARMONIA WATINGTON, hai cái hộp một, 12 chuông, 12 dài, vỏ rất đẹp. THỰC LÀ MỘT VẬT RẤT QUÍ .... 550 fr.

Các thứ này toàn là nhứt hạng.

haut. 0.60 ; larg. 0.30

Ai muốn mua gởi ngân phiếu (mandat) theo thư cho Hiệu làm đồng hồ LA GÉNÉRALE, 23, đường BEAUMARCHAIS, PARIS — Đó là nhà chuyên môn làm đồng hồ bán hơn hết.

Imprimerie TIẾNG-DÂN, HUẾ

[illegible] : HUỲNH-THÚC-KHÁNG